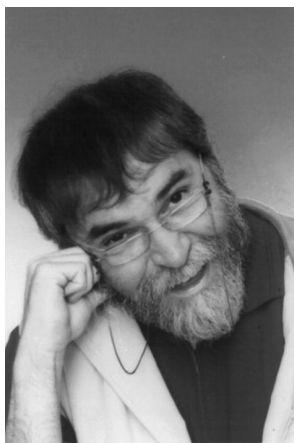

Милан Миња Обрадовић

АТРАКТИВАН НАСЛОВ
grottesco pro improvisatio

ЕИ и ГАЛЕРИНИ, Анђелима

Чињеницу да је рођен, ниподаштава као неоригиналну. Оно што чин његовог рађања чини зачудним у односу на Србе рођене у знаку стрелца те зиме Господње 1952. – то је факат да је рођен буквално на родној грудни; на месту које би и сам Бахус пожелео за родно. Рођен је као грозд – у родишту винограда!

У раном детињству бива задојен жупским “црњаком” и постаје меланхоличан. Схвативши да би театар могао да га кошта живота, потражиће прибежиште у позоришту. Наивно верујући да ће точак постати нога кад позориште постане живот, читав живот посвећује сцени – прецизније “back stage-y”.

Ношен опсесивном жудњом да сазна шта ће бити кад порасте, студира Медицину, Филозофију, постдипломске на Филолошком... Претходно, дипломира на Факултету драмских уметности /Група за Продукцију/ као најбољи студент Универзитета уметности.

Један од оснивача, кажу “спиритус агенс Звездара театра”. Аутор програмске оријентације, веле “најзначајнијег југословенског позоришта тога времена”.

Оснивач и идејни творац театра “Култ”. О њему говоре као о “родоначелнику идеје независног акционарског театра у нас”. Средином “јебених деведесетих”, “Култ” одводи у свет, упркос апсолутном ембаргу света. Сурова статистика тврди да су представе “Култа” таман толико пута изведене на “белосветским” позорницама, колико у XX веку нису гостовала сва српска позоришта заједно.

Под његовом “паском”, непосредним уметничким и продукцијским руковођењем, посцењено је педесетак наслова на даскама ”Звездара театра”, “Барског летописа”, “Театра Гардош”, “Крушевачког позоришта”, “Слободишта”, “Вуковог сабора”, “Театра Култ”, “Будва – град театра”... Press clipping бележи да су бројни од тих наслова постали лауреати међународних и домаћих фестивала.

Звања: У младости критичар, есеиста, редитељ, члан Удружења драмских уметника Југославије... У напону снаге “Профа” 13-те гимназије, Професор на Универзитету за уметност и културу, Проф. балетске школе “Лујо Давичо”, Уредник, Главни уредник, Главни и одговорни уредник... Кризу средњих година компензује функцијама Директора, Управника, Директора и Уметничког директора истовремено, почасног Управника “Малих сцена у дијаспори”, Арт директора “Intercult & performing arts international LTD – non for profit organization from Chicago”, чланством у Удружењу драмских писаца Србије...

По оснивању неколиких, данас сваколиких позоришта, да би се поносио собом, а притом не био свесебан, оснива породицу на дику и понос свог животописа.

Напокон, кад му ништа друго није преостало, напрасно постаје драматичар: “Огледало без покроба”, “Секс трафикинг”, “Атрактиван наслон”...

Неке награде су га стигле упркос томе што је од њих бежао ко од “нагрда”. Признаје да су га стекла и нека признања. Плакете је уручивао другима уз дијагнозу “Vanitas vanitatum”.

Милан Миња ОБРАДОВИЋ

АТРАКТИВАН НАСЛОВ grottesco pro improvisatio

ХИСТРИОНИ, опрез!!!

ЛИКОВИ:	Нису драмски; стварни су да стварнији бити не могу.
БАРД:	Тај и тај (дично име и презиме дојена) у “улози” препуној себе. По цену смрти не напушта позорницу. Урбан. “Рола” иницира круну каријере.
ВЕДЕТА:	Та и та (ведета поименце) у “роли” својственој себи. По цену љубави излази на сцену. Мелодраматична. “Улога” душу дала за примадону театра.
ПРВАК:	Тај и тај (лично и персонално) у улози самога себе. Ризикујући живот, понекад сиђе са сцене. Рудиментаран. “Улога” за френезију и дуго сећање.
ЈОРИК:	Лик из фондуса реквизите. Мисли својом лобањом, говори из туђе главе. Вечни глумац у “улози” коју не завређују живи актери.
ОФИЦИЈЕЛНИ ГЛАС:	Соноран, баршунаст, препознатљив из ТВ маркетинга. Глас на спикерском гласу.

УПУТСТВО ЗА УПОТРЕБУ:

Дејство:	“Атрактиван наслов” је мелем на ране драмског театра. Медикамент припада групи тешких антидепресив-а широког спектра. Делује гротескно. Лечи и трује до даске која живот значи.
Индикације:	Distorsio spiritus, distorsio ratio и сродне болести модерних времена.
Дозирање:	Лек се примењује ad oculos, перотално и перорално.
Контраиндикације:	Хронична сујета дујагностицирана као vanitas vanitatum.
Мере опреза:	Не препоручује се код resistentie theatralis и сл. душевних поремећаја.
Интеракције:	На брзину ресорпције пресудно утиче incontinuo consumatio artes liberales.
Начин чувања:	In facie leci, на светлости позорница.
Начин издавања:	Лек се издаје искључиво на рецепт старих мајстора или consiliuma histrionis.
Рок употребе:	Ограничен трајањем homo ludens-a.
Начин употребе:	2x1 после свега, pro improvisatio.
Паковање :	Меко и слојевито. Две чиније без трунке илузије.
Упозорење:	“Атрактиван наслов” канзумирати као театар... у театру... о театру. Дозирати по аналогiji глумац је... глумац је... глумац. Пре употребе мућнути Јориковом лобањом.

* * *

Авејински празна позорница. У полу мине, на позицији задње завесе, лелуја дрија од белој тила. Сценом јечи "Requiem" – увертира за монодраму "Авај јадни Јориче".

ПРВИ ЧИН
ОГЛЕДАЛО ПРИРОДЕ
I
МЕНТАЛНА БЛОКАДА

ОФИЦИЈЕЛНИ

ГЛАС:

(Off, после зонга, са озвучења):

Поштовани посетиоци, добро вече! Добродошли да видите виђене, да вас запазе запажени! Добродошли на премијеру монодраме "Авај јадни Јориче"!

(ГОНГ!)

Молимо вас да искључите мобилне телефоне, изведете кућне љубимце, уздржите се од пушења и брзе хране...

Светло лиже тусу позорницу. Бард излази до просценијума ко изђуран. На рами осјаје укојан ко ушинућ. Укрућен високом тлисираном елизабетанском крајном, нејремице тосмајра тублику.

ОФИЦИЈЕЛНИ

ГЛАС:

(Off, после зонга, са озвучења):

Даме и господо! Угодно вече, жели вам спонзор спектакла: Компанија "Thalia"!

(ГОНГ!)

Настала из скромне радионице кулиса Националног театра, "Thalia" убрзо прераста у Холдинг за производњу и промет погребне опреме. Користећи неслућене могућности домаћег тржишта, стиче наклоност и бесмртника какав је надасве бард нашег глумишта, господин (властито име и презиме Барда)!

(ГОНГ!)

Тишина. Мук тираје до транице издржљивосћи недужних тледалаца. До консјернације, до размене убезекнућих тоегледа.

БАРД:

(Са дланом на тмемену)

Ко све данас пише за позориште... добро да нисам изгубио и моћ говора...?!

Тишина. Бард узалуд токушава да се сећи тиексја. У магновењу, силази у дворану. Ведету која тремијеру тосмајра из трвих редова, изводи на сцену...

- ВЕДЕТА: *(Збуњена, публици)*
Ментална блокада...
(Показује на Барда)
- БАРД: *(Са дланом на челу)*
Шта ћу, стрефила ме “жута минута”...?
- ВЕДЕТА: *(Дискрејно)*
Концентриши се!
- БАРД: На шта?
- ВЕДЕТА: На суфлера.
- БАРД: Нема суфлера.
- Ведеџа хийро одлази у “back stage”. Пауза.*
- ВЕДЕТА: *(Off, дошайџава)*
Ссс...!
(Пауза)
Се..!
(Гласније)
Сети се!
- БАРД: Кога? “Јорика”?!
- ВЕДЕТА: *(Off, дошайџава)*
Ссссс!
(Пауза)
- БАРД: *(Осврнуџ ка Ведеџи)*
Ссс... сећам се смрти...
(Публици)
Смрт прати глумца кроз читав живот...
(Поџоња сџања џоказује џонаособ)
Колико пута сам био мртав... болестан... мртав ’ладан... мртав
трезан... мртвосан... смртно заљубљен...
(Пауза. Осврнуџ иза сцене, са руком иза уха)
Кажи!
- ВЕДЕТА: *(Off, шайџом)*
Немам речи!
- БАРД: *(После џаузе, публици)*
Ко се то дрзнуо, од смрти хистриона да прави представу?!
(Иронично)
Спонзору, капа доле...
(Клања се)
Он профитира на смрти, инвестира на даске које живот
значе...

- ВЕДЕТА: *(Off, дошајџава)*
Мрак. Гасите светла!
(Гласно)
Мрак!
- БАРД: *(Одмахује руком)*
Гаси, сад је све свеједно.
(Свејло реосџајџира на љоловину љреџходноџ шџшмунџа.
Публици)
Улога моје минорности... Пардон, маленкости... вечерас би иначе била јадна. Пардон, једна једина...
(Пауза)
Да скратимо причу.
(Осврнуџ ка Ведеџи)
Ај'мо крај, па да кренемо од почетка! Шта беше епилог?
- ВЕДЕТА: *(Off, дошајџава)*
Епилог је мо... монолог!
- БАРД: *(Осврнуџ иза сцене, бесно)*
У монодрами је све монолог!?

Прасак и љисак микрофоније. Наредне реџлике иза сцене чуђе се у дворани. Квар на инсџицијенском микрофону љреноси љшон на озвучење.

- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Драги гледаоци! Има ли неко од вас неку улогу? Може и мања.

Свејло се љојачава.

- БАРД: Завеса! Дајте завесу!

Микрофонија. Бард држи дланове на ушним шкољкама.

II ТРАНСПАРЕНТНИ ТЕАТАР

- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења, делимично кроз микрофонију, дува у микрофон)*
Фу, фу! Ј'ен, два, ј'ен, два...
(Пауза. Кроз љишину)
Скандал! Интерни тон пробија у јавно мњење?!
- БАРД: Гаси се!

- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Како да се гасим? Сви тастери покварени...
(Кроз жрозничаво шкљоцање йрекидача)
Не ради “Off” на микрофону инспицијента?!
- БАРД: *(Публици)*
Људи, шта је ово? Техничка проба, радио драма... шта?!
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Шта шта? Провидно позориште. Транспарентни театар!
- БАРД: *(Публици)*
Опа, суфлер у главној улози?!
(Осврнуи ка Ведеији)
Да не би да рукнеш који монолог из “Off-a”?
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Нећу из “Off-a”, хоћу из мене!
(Тихо)
Драги гледаоци!
(Пауза)
Људи... па ја сам већ де.. деформисана од су... суфлераја...?!
Но... нормалне жене торочу ко поточаре, ја на... натукнем прву реч у реченици и укопам се ко му... мула?! Туц - муц и утихнем ко ро... родољубива песма. Цедим речи кроз зубе ко да ми је дах не...непријатан. Усне имам, језик канда не... немам?! А, ко данас зна да чита са усана, кад’ су логопеди не... неписмени?! И да се ко му... мутав зателебета у мене, дићи ће руке кад види да не знам ни ру... рукама... да причам.
- БАРД: *(Публици)*
Ведета стварно глуми суфлерку?!
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Живот сам проћердала, а у животу нисам повисила тон?!
Питам се да ли уопште постојим? Стас ми нико не види, глас нико не чује... Шаптачице умиру саме.
(Рида)
- БАРД: Дај, контролиши емоције!
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Живот ми се свео на шапат. А, коме да шапћем? Глумцима у поверењу?! Ем тврди на ушима, ем оуглалаи на ћућорења ко глува соба!
(Пауза)
Јесам ли јасна и гласна?

- БАРД: (Публици)
Гласнија него јаснија.
(Ка Ведеџи, тихо)
Тише!
- ВЕДЕТА: (Off, са озвучења)
Докле више “тише, тише”? Мало што сам невидљива, још треба да будем и нечујна?!
(Оће јој се крик)
- БАРД: (Публици)
Ђаво је однео шалу. Отказујем монодраму из “техничких разлога”.
- ВЕДЕТА: (Off, са озвучења)
Дуодраму Барде! И боље откажи “због болести глумца”.
Дијагноза: “лапус лудус”.
- БАРД: (Публици, еџзалиран)
Мислите да само вама припада право да отказујете представе?!
(Пауза)
Молим?! Како отказујете? Лепо. Мало-мало, па вас нема у гледалишту. И кад вас има...
(Показује)
Два-три зева, онда себи у браду: “досада Божја” и... главом без обзира!
- ВЕДЕТА: (Off, са озвучења)
Даме и господо, замените карте за неку комедију!
(Звизну у џрсџе)
- БАРД: (Гледаоцу који наводно усџаје)
Седите господине!
(Публици)
Благајна не ради... и благајница гледа представу, него!
- ВЕДЕТА: (Off, са озвучења)
Коју представу?!
- БАРД: (Публици, уз климоџлав)
Благи наклон подршци. Добро дошли у историју театра! На премијеру поводом отказане премијере.
(Пауза)
За Бога милога, климните главом! Поклоните се напокон и ви мени!
- ВЕДЕТА: (Off, са озвучења)
Публико, главу горе! Пустите да се понизи до даске.

- БАРД: Нема те публице која ће отказати историјски чин.
(Публици)
Будите актери догађаја за анале! Ју, кад јекне у јавности да сте гледали отказану представу?! Куку, пушиће се чаршија ко депонија!
- ВЕДЕТА: (Off, са озвучења)
Народе, гађајте сићом!
(Звизну у њрсије)
- БАРД: (Публици)
Ситнином, ни случајно! Звекнуће ме динар у фацијалис и... оде мимесис.

Иза бочне суфије улази Првак љурајући шпјендерај на "рол вађену". На шпјендерају косијими, шешири, машине... Из џепа на косијиму Деда Мраза, Првак вади новчић и баца га Барду њод нође. Бард љледа кроз Првака као кроз сјакло.

III ВЕЧЕРАС ИМПРОВИЗУЈЕМ

- ВЕДЕТА: (Off, са озвучења)
Круна – писмо!
- БАРД: (Подиге новчић)
Писмо.
(Пауза. Гледајући око себе)
Не подносим празан простор...
- ВЕДЕТА: (Off, са озвучења)
(Лично име Барда),
шта ће теби декор? Сцена је пуна тебе.
- БАРД: (Прваку)
Доста је било глуме, донеси сценографију!
(Првак сјаји укиљен са цивилуком у руци)
Колега, хоћу дионизијску атмосферу!
- Првак љрилази шпјендерају, вади "љоску" из косијима Деда–Мраза, уручује је Барду и одлази.*
- ВЕДЕТА: (Off, са озвучења, кроз смех)
Живели!
- БАРД: (После љуиљаја, љублици)
Живели! Не тражим хук масе, дајте пулсирајте!
(Са рукама иза ушију)
Не чујем било... далеко било?!
(Пауза)
Хибернација, а? Како да вас откравим?

ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*

Настави да их ложиш, истопиће се од милине.

Првак довлачи "декор": сјо за шминку на коме су њорјрејши Барда у различитим ролама, део press clipping-а богајие каријере... Уноси сјилску сјолицу, шјјаку, скелей кишобрана... Два кофера реквизије њуних сјиница које живоји значе. Бард скида елизабетјанску крајну. Са шјендераја жраби борсалино, бели смокинџ, лејјирку... Косјимира се. Пали циџа-рејш. Ходом а ла Боџарј, надзире њосјавку "декора".

БАРД: *(Публици, ујереним кажјирсјом)*
Вечерас импровизујем, само за вас!

ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
(Лично име Барда), импровизујемо, само за тебе!

БАРД: *(Публици)*
Знате ли ко кога имитира у "Казабланки"? Ја Богарта или Боги мене...?

ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Ни лошу копију Американца, не могу очима да видим!

Револјиран, Бард креће њрема Ведеји. Првак жраби шјјаку и ѡречи му ѡуји.

БАРД: *(Прваку)*
Штаком на велесилу?!

ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
(Лично име Првака), узми праћку!

Бард ојима шјјаку из руку Првака и креће ка Ведеји. Првак ѡрилази сјолу за шминку, узима урамњену фојоџрафију Барда у улози "Хам-лејша", ѡриноси је ѡодижнујом колону.

БАРД: Немој успомену преко колена!
(Пауза. Првак држи ѡодижнујо колону)
Не! Без те фотографије нема биографије!

ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Одложи оружје, разбиће те ко чашу!

Бард одлаже шјјаку на ѡајос. Првак хуче у сјакло, рукавом милује фојоџрафију.

БАРД: "It's O.K." Свирај то поново, Сем!

Првак "ѡрелудира" ѡрсјима ѡ ваздуху. Најушјија сјену ѡевајући ѡрод-зуклим жласом арију "I at lisku" из "Казабланке". Ајлауз, наравно.

- БАРД: *(Публици, скидајући шешир)*
 Хвала, нисте требали... Нисам злопамтило али...
(Заљедан у гледаоца у задњим редовима)
 Да ли то мене очи varaју? Видим ли ја то гледаоца коме не
 бриде дланови? Саклони Боже, човек не тапше?! Ни спон-
 тано да пљесне?
(Показује)
 Ма, ни јагодицом у јагодицу?! Па да...
(Уз њесак по челу)
 Критичар, сто посто. Они рукама крију поглед.
(Једном руком на очима, другом показује на "кријичара")
 Одвек се питам, како дотичне персоне дланом о длан?
(Тајше, зајим покрива очи рукама)
 Како аплаудирају?!
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
 Мислиш, чему аплаудирају?
- БАРД: Чиме?
(Показује)
 Табанима, ко факири?!
(Пауза)
 Руку на срце, после представе спусте утрнуле шаке с' очију.
 Треба се налактити на шанк. Док ви "на бис", они "на екс"?!
 "Жестином" оштре пера, па кад' крену да режу ко рециклажу,
 да реже, растржу...

Улази Првак са кондиром у руци.

IV ЈОРИК ФРОМДЕНМАРК

ПРВАК: Морава нас неће опрати... Плакни руке, па...
("Посија" Барда из њразне њосуде)

БАРД: Не расипај донацију!
(Публици, иронично)
 Кисела, поклон спонзора.

Бард ојима кондир, "ије", њосија "воду" њо врају. Из кофера за реквизију, Првак узима "иришка" и њајансјвени њредмеј умојан у бели њил. Лагано, са њуно њијейейја ојвара завежљај. Нежним њокрејима "ија" њеме Јорикове лобање.

ПРВАК: Нема друге, мора да 'ватамо публику на класику...

- БАРД: Епизодисти свих земаља, повампирите се!
 ПРВАК: *(Лобањи)*
 Слободно се повампире, нема више малих улога.
 БАРД: Има малих глумаца.
 ПРВАК: Немој тако, без њега нема животне улоге. Узми, носио си кости лобање ко мало воде на длану.
(Утирајљује му Јорика у наручје)
 БАРД: *(Зайечен, мрзоволно, фрагментима монолога из давно оди-
 жраног "Хамлеја")*
 "Авај, јадни Јориче! Где су сада твоја заједања..."
(Пауза)
 ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења, дошајћава)*
 "Твоје шале!"
 БАРД: "Твоје песме, твоје муњевите досетке"..
(Осврнуи ка Ведеји)
 "Зар ничега што би се подсмехнуло нашем кречељу?"
 ПРВАК: Немој да гудиш туђе монологе, крени дијалог са дворском будалом!
(Слушајући лобању)
 Чуј, како клепеће својим речима!
 БАРД: Лобања прича из главе?!
(Лобањи)
 Do you speak English?
 ПРВАК: Ко матерњи, само док муње лобањом.
(Лобањи)
 Глуми будалу, да те цео свет разуме!
 БАРД: *(Мућкајући лобањом поред уха, ко шејкером)*
 Спелуј!
 ПРВАК: *(Лобањи)*
 Сричи! Бард је глумац, није преводац!
 ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
 Мртва уста не говоре?! Фолирате, па не знате за доста!
 ПРВАК: *(Осврнуи ка Ведеји)*
 У позоришту сви говоре, на сва уста!
(Барду)
 И сви мртви су живи.

ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења, иронично)*
Тонац, дај озбиљну музику!

БАРД: *(Ка йонској кабини)*
'Ел може неко опело?

Груну "Requiem".

ОФИЦИЈЕЛНИ

ГЛАС: *(Off, йосле жонга, са озвучења)*
"Поштовани суграђани, будући покојници!
(ГОНГ!)
Компанија 'Thalia' нуди асортиман из програма 'Покој у спокоју'! *(ГОНГ!)*
Силиконска обрада покојница! Гратис соларијум, цртица, припрема за крематоријум!
(ГОНГ!)
Корисницима који заговарају еутаназију, "лифтинг" на лизинг до годишњег помена!
(ГОНГ!)
Будите леп леш, без обзира на животно доба преминућа!
(ГОНГ!)
Бакама, полугодишњи кредит за надоградња ноктију! Декама, чек на почек! Четр'ес' дана одложеног плаћања за загробни живот у окружењу кашираних анђела!"
(ГОНГ!)

БАРД: *(Лобањи, док му се йресе у руци)*
Доајен, смири се!

ОФИЦИЈЕЛНИ

ГЛАС: *(Off, са озвучења, кроз "Requiem")*
"И напокон мегатренд!
(ГОНГ!)
Да вам се зна гроб одавде до вечности, поручите за живота сателитску идентификација свог леша у лесу!
(ГОНГ!)
Само за Вас блиндирани сандуци живих боја, намењени балканском тржишту!
(ГОНГ!)
Ваше је да умрете, остало је наша ствар.
(ГОНГ!)
Ваша смрт је наша инспирација!
(ГОНГ!)
И не пркосите судњем дану! Кад се већ мора, зашто не почивати вечније од комшије!
(ГОНГ!)

- БАРД: *(Лобањи)*
 Буди мртав 'ладан, за мртве имамо све живо.
- ОФИЦИЈЕЛНИ
 ГЛАС: *(Off, после џонџа, са озвучења)*
 Поштовани конзументи! Латентни покојници!
(ГОНГ!)
 Не подлежите глобалној пропаганди да су нам гробља пребукирана! Наша црна земља штедро отвара своје груди! Бирајте иловачу, црницу, смоницу, бирајте бело-брежину!
(ГОНГ!)
 Компанија "Thalia" нуди гробна места, ценећи сваку мрву родне груде!
(ГОНГ!)
- ПРВАК: *(Гледајући лобању у чуду)*
 Крсти се левом и десном?!
- БАРД: *(Лобањи)*
 Чиме се ти крстиш, животати?
- ПРВАК: Фиктивно. Нема три кокала за палац, кажипрст и...
(Показује њрџиима)
- БАРД: *(Преноси Јорикове речи)*
 Пита, крстећи се: "Да ли овде даске живот значе или ти смрт зраче?"
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
 Не мрси га Јориче! Нама си наш'о да глумиш Хамлета, лудо једна?!
- БАРД: *(Осврнућ ка Ведеји)*
 Реплицира.
(Преноси Јорикове речи)
 "Не капираш, немаш грађу 'made in Denmark'".
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
 Јорик није поменуо "Denmark"?
- ПРВАК: *(Лобањи, луйајући се дланом њо челу)*
 Ко ме то фале даске из труле Данске?!
- БАРД: *(Слушајући Јорика)*
 Остао без текста.
(Лобањи)
 Да ли си мислио на телесну грађу?
(Показује на Ведеју)
 Или на позоришни патос?
(Показује на Првака)

- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Домаће писце да играмо на даскама из увоза?!
- ПРВАК: *(Лобањи)*
Слушај ти тинтаро! Грађу за незнане јунаке имамо за извоз, а незнане глумце увозимо 'место дасака.
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
(Лично име првака), ала! ти реплика!
- БАРД: *(Подмелну лобању)*
Кресни Скандинавцу кокавац!
- ПРВАК: *(Кресну чврџу по лобањи, прећласно)*
Звечи му празнина, ништа не чујем?!
- БАРД: *(Слушајући лобању, Прваку)*
Од речи до речи: "Исчашени сте ко зглобови".
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Боље да сми изашли из зглоба, него из гроба!
- БАРД: *(Пренеси Јорикове речи)*
"Масовно сте увнути. Епидемија."
- ПРВАК: *(Лобањи)*
Нама су лигаменти на броју, а теби?
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Вређа нацију у којој је преживео ексхумацију и доживео афирмацију?!
- БАРД: *(Слушајући лобању)*
Инсистира на персоналној кривици.
(Прваку)
Каже: "Ти си 'вери' уганут.
(Осврнућ иза сцене)
Ти и теби сл."
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Добаци мртво пувало, да му искрутим вилицу!
- БАРД: *(Публици)*
Жели неко од присутних Срба, "између две ватре" с' "пувалом"?
(Пауза. Шарајући пољедом по дворани)
Патриоте ником поникоше...
- ПРВАК: *(Показујући на публику)*
Да нису људи културно...?
(Барду)
Како се оно каже?

- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Деконтаминирани!
- БАРД: *(Гледајтељки)*
Замислите госпођо, узнемири вам зглобове, гане вас до уга-
нућа... Јууу!
(Пауза)
Опростите мадам!
(Бард клања Јорика ѓоспођи у њрвим редовима)
- ПРВАК: Ко ме клима лобањом?
- БАРД: Дама је из “Human rights watch-а.”
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Олешите га!
- ПРВАК: *(Гледајтељки)*
Олешен госпођо.
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Сахраните леш!
- ПРВАК: *(Гледајтељки)*
Сахранићу посмртне остатке у саксију за босиљак.
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Лоботомирајте акрепа!
- ПРВАК: *(Гледајтељки, њоказујући њокреј, са њољедом ујрђим на Барда)*
После сваког “Хамлета, редовно лоботомиран о даске, крп-
љен “ОХО” лепком по свим шавовима.
- БАРД: *(Слушајући лобању)*
Јорик је увређен до сржи.
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Блефира. Лобања нема коштану срж.
- БАРД: *(Слушајући лобању)*
Има личност.
(Преноси Јорикове речи)
Цитирам: “Прек... курчевит... стасит...”
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Курчевит?!
- БАРД: *(Осврнуј иза сцене)*
Курчевит, ин меморијам.
- ПРВАК: Стасит?

- БАРД: Постхумна уобразиља.
- ПРВАК: Шшшш!
(Гледајући лобању)
Шта то чујем?
- БАРД: Шшш!
(Слушајући лобању)
Цокће.
- ПРВАК: Како цокће?
- БАРД: Ћћћћ...
- ПРВАК: Има два цоктања. За да се чудиш: Ћ, ћ, ћ...?! И кад нешто нећеш: Ћ! Јок море!
- БАРД: (Слушајући лобању, чудећи се)
Ћ, ћ, ћ... Ово превести?!
- ПРВАК: Дај да пробам офрље!
(Оћима лобању, слушајући Јорика)
Мора се препева на десетерац...
“Све гледасте, како не виђесте,
ђе узеше старину Јорика
са реверсом, са Ћеле кулине...”
- ВЕДЕТА: (Off, са озвучења)
Данас сваки “ћелестонац”, имитира “ћелекулца”?!
- ПРВАК: (Лобањи)
Ћагу на сунце!
- БАРД: (Лобањи)
Покажи реверс!
- ПРВАК: (Тумачи Јорикове речи)
“Матичне књиге остале на бурету.”
- БАРД: Ком бре бурету?
- ПРВАК: (Преноси Јорикове речи)
“На бурету барута.”

(Првак баца лобању у сандук за реквизицију. Мрак. Резантно. Улази Ведица. На њеним грудима и леђима, осветљени флуо цевима, бљешиће два мини билборда. На билбордима лоџо и најћис “THALIA”, уз слоџан “ПОКОЈ У СПОКОЈУ”)

V
ГЛУМЦИ СУ СТИГЛИ

- БАРД: Да наступ није мало комерцијалан, а колегинице?
- ПРВАК: (Лично име Ведете), вуче на маркетинг.
- БАРД: (*Обилазећи око Ведете*)
Види, види! Живи билборд, костимиран у сценографију?!
- ПРВАК: (*Ведети*)
Дај ми скаламерију само један круг око Новог гробља и мени доста.
- ВЕДЕТА: Не долазиш у обзирацију. Ово је софистицирана тезга.
- БАРД: Носио бих ноћу, д' узмем коју кинту у глуво доба.
- БАРД: (*Прваку*)
Спонзорушо!
- ПРВАК: Ја спонзоруша?!
(*Ведети, показујући њокреји*)
Врци у инат Барду! Врти гузом, изазови салве!
- ВЕДЕТА: (*Врцајући*)
“Тал и ја”! “Тал и ја”!
- БАРД: Ја Богами, не!
- ПРВАК: (*Публици, подражавајући Ведету*)
Дајте френезију!
(*Показује на Ведету*)
Аплауз за миљеницу Талие!
- Пауза због ајлауза.*
- БАРД: (*Стишавајући ајлауз, публици*)
Смањите доживљај и запитајте се: Јесу ли глумци просјаци или...?
- ПРВАК: Ми просјаци?!
(*Показује на Ведету и себе*)
Шта то ми просимо, славе ти?
- БАРД: Камчите аплауз од публике.
- ВЕДЕТА: Никад нисам камчила реакцију гледалаца. Пљесак ми је увек спонтан, ко пљусак.
- БАРД: Нећу да делим са вама изнуђене реакције.
(*Хистерично*)
Ослободите позорницу!

- ПРВАК: Ослобођена, ослободиоче!
- ВЕДЕТА: *(Скидајући скаламерију од билборда на себи)*
(Лично име Барда), стишај страсти, бубри ти “улкус”!
- ПРВАК: Глумци су стигли, чире!
- ВЕДЕТА: *(Прваку)*
Ко велим, боље да хрупим на даске, него да ми крене циклус
иза кулиса.
- БАРД: *(Публици, хистерично)*
Ајде, сви на позорницу! Ајмо, Србија има више глумаца него
становника.
- ПРВАК: Обдарен народ.
- БАРД: *(Ведећи)*
Зови Управника!
- ВЕДЕТА: Кога колериче? Флегматик штрајкује глађу.
- БАРД: *(Узима њишићољ из кофера за реквизицију. Прваку)*
Бежи ми с’ очију, да не уђем у историју ко први Бард, убица
Првака из прве!
(Шкљоца у њразно)
- ВЕДЕТА: *(Барду)*
Пукни, црко дабогда!
- ПРВАК: *(Барду њомирљиво, нудећи флашу)*
Тргни, низак нам водостај надахнућа...
- БАРД: *(Склањајући боцу, Прваку)*
Ко је овде Моцарт, Салијери?
- ВЕДЕТА: Ти си мала музика за ноћну посуду.
- БАРД: *(Публици)*
Људи, ако Бога знате? Ко је Бард, побогу?!
- ВЕДЕТА: Ти, ал’ ниси по Богу. По себи си Бог.
- ПРВАК: *(Уђорно му дођура флашу)*
Нагни! Вино спаја Бога и човека.
- БАРД: *(Узима флашу, ѡросу мало вина и ѡогледа у небо)*
Свевишњи не воли бесмртнике. Живе иконе, поготову...

*Првак ѡрилази сѡлоу за шминку, разбацује исечке из новина, Бардове
фојѡграфије из ѡредсѡва.*

VI
КОРЕКТУРА ШМИНКЕ

- ПРВАК: *(Показује на сѝо за шминку, Барду)*
Одакле ти овај “иконостас”, “иконо”?
(Ведеѝи)
Видим ја, гризе бурму ко шипарица брњицу...
- ВЕДЕТА: Ко то шипарица?
- ПРВАК: Пуче секутић, зароза ми се супруга.
(Имиѝира жену, шушкајући)
“Шта ће ми шкрбој шминкерај? Носи у позориште и дај га Барду, да му ја не дајем!”
- ВЕДЕТА: Њему да да?!
- ПРВАК: Пречанка. Кисели му корнишоне сваке јесени.
- ВЕДЕТА: Доста да се искези тако познат и затреска се, шта ће...?
- ПРВАК: Исте ноћи ме затек’о портир са столом на плећима и теглом под мишком: “Пред зору глумци уносе у гардеробе лаке женске и тешку жестину, а ти
(Лично име Првака)
тешку шминку и лаку туршију?!”
- ВЕДЕТА: *(Барду)*
Није те срамота!
(Показује на Првака)
Дивио ти се до идолатрије. За тебе је пудер цепарио по трамвајима?!
- ПРВАК: Рагови, беда, пудера ни од прашине.
(Барду, ширећи руке)
А, дрогерије држи подземље.
- ВЕДЕТА: *(Посмаѝира Барда у ѝодочњак)*
Овако од ока, треба му фртаљ кила. По подочњаку.
- ПРВАК: Минимализујеш, трошио је кило по представи. По подочњаку.
- БАРД: Србија нема те ресурсе пудера.
- ВЕДЕТА: *(Унеѝа у Бардову фацу)*
За тај лик, нема коректора...

- ПРВАК: *(Барду)*
А, ти би коректор?! ГСБ није метро, снобе један!
(Ведеџи)
Кад ме ћапи за руку, нафракана се не дере “држ ’те лопова...?”
- ВЕДЕТА: Него?
- ПРВАК: “Уа, пудеру”! Онда ме поспе пудером...
- ВЕДЕТА: Стоп!
(Прваку, дискрејино)
Лапсуси лудуси, на ангро.
- ПРВАК: *(Публици)*
Опростите!
(Ведеџи на ноџе)
“Уа пудеру”! Онда ме поспе... пудером. Мушки заглаве на првој станици, женске ме стрељају погледом ко да сам калуђер у харему... Булевар ми се одужи ко пруга Београд – Бар.
- БАРД: *(Вадећи новчаник)*
Колико дођем за увреду части?
- ПРВАК: Нисам ја нормалан џепарош. Да сам хтео лову, марисао бих буђеларе.
- БАРД: *(Прваку, нудећи оџворен новчаник)*
Изволи!
(Пауза)
Послужи се!
- ВЕДЕТА: Ћапи шлајпик!
- ПРВАК: *(Гледајући у новчаник)*
Банкноте нису позоришне?
(Пауза. Барду)
Нису реквизиита?
(Зџраби новчаник)
- БАРД: *(Ведеџи)*
Сецикесо!
- ПРВАК: Стварно стварне?!

Првак лисџа новчанице. Ведеџа броји наџлас. Новаџ деле џо џола.

VII
SHOW TIME

- ВЕДЕТА: Искеширани смо, шта би могли поштено да одрадимо?
- ПРВАК: Глумићемо нешто тешко, онако драмски.
- ВЕДЕТА: Може. То се данас мало плаћа.
- БАРД: *(Прваку)*
Н.п.р... “Хамлетов монолог глумцима”!
- ВЕДЕТА: Рукни, твој дар је благословен!
- БАРД: И уклет. Срце оће, таленат клокоће.
- ВЕДЕТА: Showtime, првачино!
- ПРВАК: Са лобањом или без, ит’с тхе љуестион!
- БАРД: *(Надмено)*
Млади колега... “Монолог глумцима” је без дилеме, без лобање.
- ВЕДЕТА: *(Барду)*
Ти си све своје монологе одиграо са празном тинтаром, па шта?
- ПРВАК: *(Ведејџи, у ѿверењу)*
Неки лептири ме шапоље по стомаку...
(Седа за иминкерски сѿо, усѿаје ѿремиран)
“Задатак глуме, у почетку и сад... био је и јесте”...
(Током монолога из “Хамлејѿа” имѿѿира Бардов глас)
- ВЕДЕТА: *(Суфлира, шаѿаѿом)*
“Да буде...”
- ПРВАК: “... такорећи огледало природе! Да врлини покаже њено сопствено лице”...
- БАРД: Ни налик на данског принца, имитатору! Нити си ти, нити си ја, нити си он.
- ВЕДЕТА: *(Гледајући у Барда)*
“Пороку његову рођену слику”...
- ПРВАК: “...Садашњем поколењу и бићу света... његов облик и отисак.”
- Ведејѿа хиѿро додаје флашу. Првак исѿѿја дуѿим клокоѿима.*

- ВЕДЕТА: Немој ноторно!
(*Ойима флашу*)
Полако, биће и логистичке подршке.
(*Иницира айлауз йублике. Пауза*)
Ај’мо, знамо га напамет!
(*Показује на Барда*)
- ПРВАК: А критике, не да му знам наизуст...?
(*Цийири као навијен*)
“Рола (*име и йрезиме Барда*), неиманентно трансцендира кроз метафизични пледоаје гротеске и попут инпланта у комично ткиво, деструише ситуације творећи дезавуацију лика *ad oculos*”.
- БАРД: “*Ad oculos*”?!
(*Публици*)
И он да надироди Ирода?
(*Прваку*)
Шњ си, шоњо шоњави!
- ПРВАК: (*Зџраби флашу са Ведейиних усана и йоийеџну. Између два џуийљаја*)
Шшш... шалабајзеру!
(*Рукну Барду у фацу*)
Шајлочче!
(*Публици*)
Шмирглана шмизла.
(*Барду*)
Шљиво у шајзету!
- ВЕДЕТА: Ниси поменуо “шмирант”?
- ПРВАК: Неће се вређамо.
- ВЕДЕТА: Онда кажи шлосеру ко је!
- ПРВАК: (*Барду*)
Ти си Тито нашег глумишта... шмиранту!
- ВЕДЕТА: (*Барду*)
Губи се из центра пажње!
(*Показује иза сцене*)
Иди тамо да мало стрепиш над нашим улогама.
- ПРВАК: Иди бди, да осетиш муку бденија!
- ВЕДЕТА: Сезонама се тресем над твојим лапсусима, ко ја да грешим.
- ПРВАК: Торњај се иза кулиса!
- Покуњени Бард одлази иза сцене. Ведейиа узима лобању из кофера за реквизицију.*

VIII
ШЕКСПИРУ ГОРОПАДНО

ВЕДЕТА: *(Лобањи)*
Бар ти ми допадни шака, теби не треба коректор... Казуј створе где су теби боре?
(Јорика љуби у чело)

Пишићољ рефлектор се изнебуха ујали са фокусом на лобању. Ведетиа претрну.

ПРВАК: *(Збуњен)*
Нема збрчану фацу, није мршав него мртав...
(Ведетиа која га зблануио поспира)
Хоћу рећи није кост и кожа... он је кост костију наших.

ВЕДЕТА: *(Гледајућу лобању)*
Одакле му тај... посмртни сјај?!
(Баца лобању Прваку у наручје)

ПРВАК: Стара коска светли у мрклини.
(Лобању гланца рукавом)
Гледај кад бљесне ко лустер!

ВЕДЕТА: *(И даље усипрашена, гледајући у Јорика)*
Метузалем је паранормалан тип?!

ПРВАК: Цакли. Без расвете га сликали за ТВ шоп “Нега лобања”.

ВЕДЕТА: Не би га купила, ни из фотеље Управника.

ПРВАК: Да чујем кокало... Шта рече, Јориче?
(Слушајући лобању)
“Вилијему сасуо у брк”?!

ВЕДЕТА: Шекспиру, горопадно?!

ПРВАК: *(Лобањи)*
Срам да те буде! Мртав си се брецнуо, бесмртнику!

Првак се затрнуо и седе на столицу.

ВЕДЕТА: *(Држећи руку на челу Првака)*
Тешко бреме треме...
(Другом руком позива Барда)

Иза суфитне прискаче Бард, оћима лобању из крила Првака. “Пишићољ” прати Јорикову главу.

- БАРД: *(Слушајући Јорика)*
Лобања цитира себе: “Слушај ти Шекспирино! Што си ме вадно из гроба, за коску од улоге?”
(Пауза)
- ВЕДЕТА: *(Прваку)*
Шлагворт је “коску од улоге”!
- ПРВАК: *(Пренувши се, Барду)*
Хвала, ускочно си у моју коску од улоге.
- ВЕДЕТА: *(Барду)*
Шлагворт је “коску од улоге”!
- БАРД: *(Слушајући лобању)*
Тишина, цитира Шекспира! Да видимо шта каже Вили?
- ВЕДЕТА: Ко?!
(Прваку додаје ноћес)
Пиши заоставштину!

Првак вади оловку, ише дрхавим ирсима.

- БАРД: *(Диктира, слушајући лобању)*
“Listen to me, тинтаро. Ускличник. Ако си dead, ниси Queen of England. Знак чуђења. Only epizode actor like me i’ts eternal actor. Ускличник.
(Усборено)
Willi... am Sha... ke... speare.”
- ПРВАК: Нисам тол’ко писмен!
(Баца оловку)
- БАРД: *(Подизући оловку са йода)*
Теби још траје оловка којом си научио да пишеш?!
- ПРВАК: Теби у инат има да напишем неки атрактиван наслон.
- ВЕДЕТА: *(Лично име Првака)* изнеси авет, па после пиши драму!

*Првак зграби лобању и оловку из Бардових руку и одлази са сцене.
“Пишићољ” који ираши Јорика се гаси.*

IX
ТАМНАВСКИ ПЕРФОРМАНС
(отоме сенима А. П.)

- ВЕДЕТА: Напокон... сами.
(Даје миџ ѿонској кабинџи)
- БАРД: Изволи.
(Уицире ѿрсџом у себе)
Фахман за камерне форме.
- Креће музџка. Ведеџа ѿлеше наџлашеним ероџским ѿокреџима.*
- ВЕДЕТА: Зашто си убезекнут? Не игра мечка!
- БАРД: То неки перформанс...?!
- ВЕДЕТА: Додоле, барде авангарде! Призивам кишу успомена...
- БАРД: Заборави. Презирем римејк.
- ВЕДЕТА: Сети се, “Рударима у походе”.
(Уз ѿокреџ, ѿублици)
После представе “Мрешћење шарана”, повео ме на коп, да би насрнуо површински...
- БАРД: На тресету...
- ВЕДЕТА: На лигниту, ко црнкињу за једнократну употребу!
(Публици, ѿлешуџи)
Смандрљао ме у угљено блато, онако мисионарски...
- БАРД: *(Публици, ѿравдајуџи се)*
Околина Лазаревца, осамдесет и нека двадесетог века.. У мотелу пурња каљава пећ...
- ВЕДЕТА: *(Плешуџи, Барду)*
Први пут у животу... била сам ти црнка по целом телу...
(Публици)
Те јесени је мрзео плавуше, ја волела несврстане... док су над Тамнавом падале неке модре кише...
(Уз ѿокреџ сџирџиџизеџе, свлачи џорњи део косџима)
- БАРД: Која црна поезија, вапила си: “Зграби ме Мугабе!”
- ВЕДЕТА: *(Публици, ѿравдајуџи се)*
Лило из кабла, неглиже мокар од чађаве влаге... Склонила сам се под њега.
(Барду, изнервирана)
Брундао си изнад мене, нисам ни осетила... брундање изнад тебе!

- БАРД: *(Публици)*
 Багер нас покупи “кашиком”, ко дроңке из крем супе од сипе.
- ВЕДЕТА: *(Показује йокреїма йела)*
 Мени удобно, њишем се лево – десно, горе – доле...
(Публици)
 Уместо да користи механику за спонтане покрете, дроњак се утроњао?!
- БАРД: Нисам машина, не радим по учинку!
- ВЕДЕТА: Багериста ко багериста, одмах препознао немоћ... Изручи голу гомилу на јаловину и сручи у познату фацу: “Силази с’ несврстане другарице! Црнкињи си наш’о да глумиш сношај на угљу!” Врти пајсером: “А, јок! Не абам ја више друштвену хидраулику на надомудне глумце?!”
- БАРД: *(Слежући раменима, йублици)*
 У животу нисам користио механичка средства.
- Прекид музике на рез. Ведейта скамењује йокреї.*
- ВЕДЕТА: Е, са’ћу тек да те оплевим пред светом, ко маче мушкатлу!
(Публици)
 У поверењу... Свако нормалан гута аброве, он крка пилуле за потенцију. А, после кажу *(Лично име Барда)*, препотентан?!
- БАРД: Чему тако таблоидно? Трач не приличи театру.
- ВЕДЕТА: *(Публици)*
 Ово је преседан.
- БАРД: Сцена је опсена. Нико ти неће веровати.
- ВЕДЕТА: Видећемо.
(Публици)
 После једне краткотрајности... у гардероби, пијан.
(Имијира Барда)
 “Што се мене тиче, ти си креснута.”
(Госїођи у йрвом реду, шайайом)
 Тим речима, верујте ми на реч.
- БАРД: Добро, шта хоћеш ти више од мене!?
- ВЕДЕТА: Упали ме макар бежично, ко Тесла сијалицу. Загрли ме, кобојаги!
(Пребацује му руку йреко свој рамена)
 Тако, задржи гест...
- БАРД: Да фиксирам љубавне покрете? Ти би да ме срозаш у манир?!

- ВЕДЕТА: Теби се верује док зинеш на сцени... Кажу "А"!
- БАРД: Аааа!
- ВЕДЕТА: Тако, пољуби ме филмски!
(На силу наслања усне на Бардове)
- БАРД: Филмски у позоришту?!
(Одјурну је)
Ти ниси нормална!
- ВЕДЕТА: Ја, ненормална?! Ти и да полудиш, нико не би приметио?!
(Публици)
Ненормалник је нормалан и у ликовима лудака.
- БАРД: Нормално да сам нормалан.
(Публици)
Заборавиш на себе, кад си толико пута неко други.
- ВЕДЕТА: Ти да заборавиш на себе, свесебниче?!
(Пауза)
Опрости...
(Барду на рамену)
Разуми ме... Жудим за тобом, ко ти за самим собом...
- БАРД: Склони се, уживљена си до даске! (Лично име Ведиће), ово је шала–комика!
- ВЕДЕТА: (Ословљава Барда личним именом), ја збијам збиљу. Волим те више од стварности, илузијо моја...
(Грли га на силу)
- БАРД: (Публици, бајрџајући у зајрљају)
Спречите злоупотребу сцене (назив театра у коме се игра представа) у приватне сврхе!

Улази смркнута Првак, са лобањом под мишком. На Јориковом челу се њуши облога за главобољу. Првак срдито посматра Ведићу.

X
НОСИТЕ СЕ У ГРОТЕСКУ

- ВЕДЕТА: *(Зайечена)*
Извините гос'ин Јориче... реците ми ко ренесансни човек, онако хладне главе: Зашто и стварни живот на сцени, личи на обману?
- ПРВАК: Не филозофирај, добиће упалу малог мозга!
(Показује на Јорика)
- БАРД: Одкуд њему мали мозак, оба су му велика.
(Показује на Првака)
Све му је натекло, набрекло...
- ВЕДЕТА: *(Прваку)*
Да те измасирам шведском крпом умоченом у комовицу?
- ПРВАК: *(Показује на Јорика)*
Измасиран Данском крпом. Зрикио кроз суфиту, очи му испадше из јама.
- БАРД: Воајере обично бркам са Полонијем.
- ПРВАК: Кога да пробуразиш?!
(Ширећу се, йоказа на лобању)
Њему не би могао шупље дупље да ископаш.
- ВЕДЕТА: *(Показује на Барда)*
Шоња, троња, млакоња.
- ПРВАК: Млакши од Хамлета.
(Барду)
Увија се, успија, упија те ко Офелија, ти стиснуо нагон ко удавача бутке?!
- ВЕДЕТА: *(Барду)*
Ко да си прогутао рампу? Тело ти укрућено, удови ландарају ко скршене гране...
- БАРД: Нисам инспирисан.
- ВЕДЕТА: Јорика сам пробудила из мртвих, а теби фали инспирација?!
- ПРВАК: *(Показује на Јорика)*
Што јес' јес', јеси га пробудила. Шклопоће, шкргуће, угануће ово мало зглобова... Плус, прокључао! Пукће, пара му шикља на умњаке.
(Показује йрсйом на своју "шестйицу")

ВЕДЕТА: *(Барду, показујући на Јорика и Првака)*
Све живо и мртво се пуши од неиздржа, само си ти засићен ко
раствор?!

ПРВАК: Ма, носите се у... гротеску!

Првак највишиа сцену носећи лобању наслоњену на њрејоне. Изненада, њосрну иза завесе од њишала. Баѡрѡајуци, уѡали свеѡило на задњем зиду. Док ѡеѡшура на "contra light"-у, Ведеѡа и Бард ѡрче ка њему. Сенке акѡера ѡосрћу иза ѡрозирне завесе...

XI

ДРАМА У УЖЕМ СМISЛУ

БАРД: *(Лично име Ведеѡе), дај флашу!*

ВЕДЕТА: *(Приноси флашу уснама Првака)*
Слободно, ноторно!

БАРД: *(Прваку)*
Немој на кашичицу... Искапи, није лек!

ВЕДЕТА: Одбија да ексира.

БАРД: Шта, нема фрку почетника?!

ВЕДЕТА: Има тешку дилему, не испушта лобању из руке.

БАРД: Можда носи неку драму у ужем смислу?

ВЕДЕТА: Да га накљукам седативима?

БАРД: Немој, видиш да гута унутрашњи монолог.

ВЕДЕТА: *(Кроз крик)*
(Лично име Првака), шта ти је! (Лично име Барда), његово
тело не уме да лаже!?
(Кроз ѡлач)
Он ово не зна да глуми?!

БАРД: Ту гримасу нико никад није одиграо?!

Ведеѡа ѡанично исѡрчава исѡред ѡишала.

ВЕДЕТА: Има ли доктора у гледалишту?
(Лоѡична ѡауза)
Господо, не мора психијатар...

БАРД: *(Први ѡуѡ ословљава Првака личним именом),* немој јавно!
Немој д' умреш уживо! Немој, живота ти!

ВЕДЕТА: *(Осврнуџа ка Барду)*
Не прејудицирај туђу судбину, Сотоно!

Сенка Првака се сручи заједно са џилом. Ведеџа крикну, расџусџи дуђу џлаву косу и исџрча. Из дубине сцене, Првак ађонично џузи ка џро-сцениђуму.

БАРД: *(Са Јориком у наручју, џраџећи Првака “у сџоџу”)*
(Лично име Првака), устани да изиграмо болешчину! Гледај!
Форшпилујем, само за тебе. Скочиш на ноге лагане, одиграш
ход на рутину...
(Пауза)
Погледај Јорика, живота ти! Види на шта личи глумца после
смрти! Устај, џудино! Устани, пузађемо поред шанка... ако
треба, бауљађемо.
(Пауза. Са џођледом на кабину)
Мрак! Гаси светлооо! Мрааак!
(Свеџло џрне)
Тонац, геқиет за глумца!!

*Музика јечи у џомрчини од уџрнулођ свеџла. Бард одлази са сцене
кршећи џрсџе.*

КРАЈ ПРВОГ ЧИНА

* * *

Кришећи њрсџе, улази Бард. Шејрџиљиво њриноси сџилску сџолицу до Првака који лежи зџрчен на њоду. Подиже ѓа, седа на сџолицу, лобању ушушкава на њеџовом крилу.

ДРУГИ ЧИН
СОПСТВЕНО ЛИЦЕ ВРЛИНЕ
XII
SHOW MUST GO ON

- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
'Ало! 'Ало 94! 'Ало, глумцу је позлило на сцени... Да... посрнуо... Не... није пио!
(Пауза)
Да није хитно не бих звала "хитну"!?
(Чује се сигнал њрекида везе)
- БАРД: Тако се дише... Респираторно, него? Ослободи дах, задржи дух... Немој покојно, диши покојно!
(Пауза)
Тако... буди обичан смртник, не пачај се у легенду...
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
(Лично име Првака), немој ко Молијер, умрећемо ко људи!
Ало 94!
- БАРД: *(Загледан у небо, склољњених руку)*
"O mon Dieu... s'il vous plaît..."
- ВЕДЕТА: *(Off, са озвучења)*
Ало! Јесте,
(Изџовара назив њозоришџија у коме се изводи њредсџава.
Пауза)
Немојте тако, нису сви глумци уображени болесници! Молим? Не зарезујете позиве из позоришта?!
(Чује се сигнал њрекида везе)
- Бард вади из унуџрашњеџ џеџа аџараџ за мерење њриџиска.*
- БАРД: *(Завија око руке Првака џраку аџараџа)*
Што'но рече доктор Чехов: "Здравље је ништа, а без здравља све је ништа"...

- (Гледа у айрақтыван, убезекнуў)
 Притисци мењају места... Горњи притисак прелази у доњи...?!
 (Пауза. Сїавља наочари)
 Слава му!
 (Публици)
 Горњи мањи од доњег?!
- ВЕДЕТА: (Off, са озвучења)
 Ало! “Хитна”, молим вас... Ма немојте ми рећи, не трошите лекарску етику на хипохондре?! А, на шта трошите мито? Ма, м’рш у к... корупцију!
 (Кроз сїгнал сїушїене слушалице)
 Носите се у утерус материс!
- БАРД: (Сїейїоскойом слуша срце Првака)
 Да ти опсујем жену на латинском?
 (Пауза)
 Хоћеш матер на матерњем, онако дескриптивно?
 (Пауза)
 А, да ти целу фамилију процедим кроз зубе?
 (Пауза)
 Да дрекнем “шоњо шоњави”?
 (Пауза)
 Узнемири се флегману, да ти притисци замене места!
- ПРВАК: Оооо... Ееее...
- БАРД: (Прваку)
 Тихо! Језик ти два броја већи, окомиће се критика на “шпрах фелер”...?
- ПРВАК: ’А ’ији?! (На чији?!)
- БАРД: Још питаш чији фелер?! Ко ме отек’о језик, коме капљица ударила у главу?
 (Првак здравом руком йомера нейокреїну ногу)
 Не копрцај се, отрцаће ти и сценски покрет.
- ПРВАК: (Кисело)
 Хи, хи, хи...
- БАРД: Немој монологи! Добаци који самогласник, онако к’о убаљезган глумац.
 (Сїавља руку на очи)
 Прогледаће ти кроз прсте из пуке солидарности.

- ОФИЦИЈЕЛНИ (Off, после зонџа, са озвучења)
 ГЛАС: Show must go on!
 (ГОНГ!)
 Покровитељ: Компанија “Thalia” са лепезом производа
 из програма “Покој у спокоју”!
 (ГОНГ!)
- БАРД: (Прваку)
 Ајде! Ајмо, ниси имао државни удар?
 (Публици)
 Хуманитарна премијера, даме и господа! Опет праизво-
 ђење, опет импровизација!
 (Са пољедом на кабину)
 Рокни реостат!
 (Пауза)
- ОФИЦИЈЕЛНИ
 ГЛАС: (Off, после зонџа, са озвучења)
 Светломане, бљуни расвету!
 (ГОНГ!)
- Свејло “бајну” на максимум.
- БАРД: (Публици)
 Како би некада течно рекао (Лично име Првака)
 “Народ иште смејалиште!”

Бард узима лобању са Прваковоџ крила. Зајанђено посмајира Јорика који се “ушећнуи” илесираном елизабетанском краџном, нуди анимацији по-поуи “grand guignol”-а. Ведејта излази на сцену у хаљинчеју из младосији. Торбу са видео камером носи преко рамена. Моџућносји пројекције “in live” је добро дошла.

ХИИ ПОЗОРИШТЕ ЈЕ ПОЛА ЗДРАВЉА

- ВЕДЕТА: Опустите се, нисам дошла да глумим. Ординарна техничка “тезга”. (Окреће леђа и распакује камеру)
- БАРД: (Дрмуса лобању)
 Гукни, гологлави!
 (Гледајући Ведејту, нагнута над шорбом)
 Би ил’ не би? Кажи кокало!

- ВЕДЕТА: Би, али како би? Сви глумци сте исти.
- БАРД: Колега леш, за мене је мртав колега.
(Приноси лобању уху. Крикну)
Бедна реквизито за подкусуривање!
(Лобању баца на њод. Ведџи, вријећи њрси у ушном каналу)
Шагнуо ми “добар глумац је мртус глумац” и заваро пљувачку у Еустахијеву трубу.
- ПРВАК: (Скочи на ноге лаѓане, јасно и џласно, Барду у брк)
Шлагвурту шљама, шпекуланту, шуту, шапу, шпенадло, шпицлову, шваргло, швиндлеру, шкарту шкембета, шабану, шопону, шворцу...
(Пауза због айлауза. Публици, њокрејом до ѡада нејокрејне ноге)
Шупирати шитину.
(Показује до ѡада нејокрејном руком)
Шалабајзеру шљиснути шамарчину шаком.
- ВЕДЕТА: (Прваку)
Препао си ме до бола. Немој више д’ играш на кварно!
- ПРВАК: (Убезекнујом Барду)
Вечног глумца бацаш у прашину, шшшиљокурану?!
- ВЕДЕТА: (Прваку, снимајући)
Сочан си ко пљувачка. Извини се на изразу!
- ПРВАК: (Публици, уз блађи наклон)
Извините, дошло ми да попиздим!
(Барду)
Странцу – Данцу си се попео на вр’... лобање?!
(Подиге Јорика са ѡајоса и усмерава ѓа ка рефлектору)
Признај, костима се верује током истраге! Кажу, наш народ воли да чује посмртне остатке! Кажу ко је коме рекао: “Добар глумац је мртав глумац”?
(Пауза)
Јеси ли пљуцнуо на Бардов слух или си фајтао бубне опне?
(Лобања ѡојврдно клима, зајим одречно вриши ѓавом на руци Првака)
- ВЕДЕТА: Guilty, or not guilty? Шта да снимим спонзору?
- ПРВАК: (Барду)
Теби вода у ушима, доказ против Европејца?! Глуп си за светске токове, ко артиљеријски коњ после Церске битке!
(Жонглира, бацајући лобању из руке у руку)

- БАРД: *(Прваку, убезекнућ)*
Ти више ниси болесник?!
- ПРВАК: Нисам, 'фала Богу. Пола здравља је света столица.
*(Показује на сћилску сћолицу, йойом шири руке у кру-
жницу)*
Позориште је друга половина...
- ВЕДЕТА: *(Прваку, док снима)*
Ипак те кврцнуо инфаркт у разум... Признај!
- ПРВАК: Мени лобања није попила мозак.
(Прекрстйи йреко Јорика)
Војми оца и сина...
- БАРД: *(Ведећи)*
Згромио га удар, поцепао личност на пола и...
- ВЕДЕТА: *(Сйушћиа камеру, йублици)*
Има ли психијатра међу вама?
(Лођична йауза)
- БАРД: *(Публици)*
Може и пацијенти са искуством...

Руком Првака анимирана Јорикова лобања клејће вилицом и уноси се Ведећи у лице. Глумица са криком на уснама, шмућну иза суфитше.

XIV VANITAS VANITATUM

- ПРВАК: *(Лобањи, целивајући је йрићућ)*
Алал вера!
(Крсћи се, иронично)
Сад си тек бесмртан! Опоручи бисту испред театра, барелеф
на порталу, бирај улицу...
- БАРД: Њему пуна капа “Јориково сокаче”.
- ПРВАК: *(Слушајући лобању)*
Не преферира периферију.
(Барду йриноси лобању)
Преведи!
- БАРД: *(Преноси Јорикове речи са безбене удаљеносћи)*
Опоруча гласи: “Трг Републике, знак једнакости, Јориков
трг”...?!

- ПРВАК: (Слушајући лобању)
Шта?
(Пренеси Јорикове речи)
Он би и “муралчину”?!
(Лобањи)
Где би ти слику своју?
(Пренеси Јорикове речи)
“На фасади, визави трга”.
- БАРД: Јориков лик на здању надгробног?!
- ПРВАК: “Народног”, лапсусе!
(Пренеси Јорикове речи)
“Испод лобање укрстите бутне кости”...
- БАРД: (Лобањи)
Ни случајно!
(Публици)
Клониће се народ Народног позоришта, ко трафо станице?!
- ПРВАК: (Милујући лобању њо њемену)
Сујета је ко душа. Никад не умире.
- БАРД: (Сейно)
’Фалим те Боже, да сам макар мало бесмртан...
- ПРВАК: “Vanitas vanitatum”...
- БАРД: Заправо, ко је овде таштији? Ми или дворске будале?
- ПРВАК: (Показује на лобању)
Он је мртав сујетан. Њега само “vanity” одржава у животу.
(Лобања се кези на руци Првака. Ведеџа улази на сцену)

XV АВАЈ ЈАДНИ ЈОРИЧЕ

- ВЕДЕТА: (Зайањено)
(Лично име Првака), па ти си закикотао дворску луду?!
- БАРД: (Суревњиво)
Костур се церака на силу.
- ПРВАК: На силу?! Кости нису гилигичаве.
- ВЕДЕТА: (Прваку)
Стварно, чиме се клибери? Нема мускулатуру лица?!

- БАРД: *(Док гримасира)*
 Нема ни фаџалис?!
- ПРВАК: Глумац од нерва. Мења расположења, како му се ђефне.
- БАРД: Одакле гримаса, нема парче коже?!
- ПРВАК: Тапациран талентом.
- ВЕДЕТА: *(Барду)*
 Дворска навика. Смеје се изнутра, да не би плакао споља.
(Почиње да снима)
- ПРВАК: *(Барду)*
 Види излив емоџија.
(У објекџив камере)
 Гледај, сад ја импровизујем!
(Узима “џиџовку” из кофера за реквизиџу. Лобањи)
 Пиџи, брате! Приони на груди и рони док липте!
(Каџом брише лице лобање)
- ВЕДЕТА: *(Прваку, снимајући)*
 Не ваћари на носталџију.
- ПРВАК: *(Заљледан у Јорика)*
 Цео радни век гутао сузе на двору Елсинору. Дупље му преливају ко Врело Босне.
- Првак џеди каџу. Док џоџочић вијуџа на џоду, “џиџовку” сџавља на лобању.*
- БАРД: *(Прваку, дискреџно)*
 Одурно. Банална метафора.
- ВЕДЕТА: *(“Заљледана” објекџивом у лобању)*
 Саклони Боже, личи на мртву природу?!
- ПРВАК: Личи на себе, исти он.
(Лобањи)
 Огледни се!
- Првак џодмеће “војничко” ољледалце исџред лобање.*
- БАРД: *(Гледајући слику на џолеђини ољледала, Прваку)*
 Твоја “фотка” из ЈНА?!
- ВЕДЕТА: *(Док снима фоџоџрафију, Прваку)*
 Покри се мокром “титовком”!
- БАРД Скини петокраку, огледало ђе се стропоштати у срчу!

ВЕДЕТА: (Зумирајући лобању):
Авај, јадни Јориче!

Ко жар на длану, Првак износи лобању са сцене. Ведеџа ѿрчи за њим са камером на рамену. Када су “умакли визури”, зачу се ѿад на даске. Првак се враћа на сцену, шеџа са лобањом у руци и шџаком ѿод ѿазухом. Ведеџа снима из руке, обилазећи око Првака. Кад је дођеџао до средишњџа сцене, Првак баца шџаку, оџреса ѿрашину са одеће, Јорика увиџа у бели ѿшл, нежно џа сџушџа у кофер за реквизишџу.

XVI У СЕНЦИ ГОДОВОГО ДРВЕТА

ВЕДЕТА: (Лично име ѿрвака), не подноси реалност. Тик закорачи са позорнице, стрефи га кап.

ПРВАК: Ту. У сабирни центар.

Бард и Првак сџоје укџљеноџ ѿоџледа. Ведеџа снима.

ВЕДЕТА: Камера иде, шта чекате?

БАРД: (Дрско)
Годоа...

ВЕДЕТА: Action! Смрзли сте ми слику?!

(Пауза)

Добро, онда “Е Пе Пе”. Гонг!

(Вади ѿаџир из унуџрашњеџ џеџа. Чџџа)

“Поштовани публикуме! Производном траком ’Thalie’, свечано клизи јубиларни сандук! Сто хиљада одара, без рекламације корисника!” Гонг!

ПРВАК: (Барду)

Није лоше живети од смрти, а?

ВЕДЕТА: Гонг!

(Насџавља да чџџа)

“Уникатни лес, биће пригодно уручен тужној породици која прва дотрчи до експозитуре за кремацију ’Дуго коначиште’! Не заборавите умрлицу!” Гонг!

Бард оџвара кишобран без ѿлаџна. Првак сџавља цилиндар на џлаву. Седају исџод жичаноџ скелеџа.

БАРД: “Како би било да се обесимо?”

- ПРВАК: Могли би и тако да се забављамо.
- БАРД: Онда да пођемо?
- ПРВАК: Хајдемо.
(*Не мичу се*)*
- ВЕДЕТА: Нема друге, сликаћу вас испод Годоовог дрвета.
- БАРД: (*Гледајући у "небо" кроз жице кишобрана*)
Нисам фотогеничан у сенци!
(*Усџаје*)
- ПРВАК: Нисмо под сунцобраном, кишобран нема сенку?!
- ВЕДЕТА: (*Сџушџа камеру, Барду*)
Никад ти нећеш изаћи испод сенке оног модрога облака над Тамнавом.
- ПРВАК: (*Ведеџи*)
Немој тако, свакоме се понекад намршти небо.
- БАРД: Опет прави представу.
(*Ведеџи*)
Не допуштам сплеткарење мојом душом!
- ВЕДЕТА: Немаш ти душу! Кад срца ниси имао... за ону мрвицу на ултразвуку...
- ПРВАК: (*Барду*)
Кол'ко се разумем у технику, била ти је у благословеном?
- ВЕДЕТА: (*Кроз сузе*)
Данима, месецима сам била...
(*Оџима скелеџи кишобрана из Бардове руке. Склаџа џа ла-
џано. Торбу сџавља џреко рамена*)
- ПРВАК: Чекај, (*Лично име ведеџе*)!
- ВЕДЕТА: (*Заџледана у Барда*)
Кога?
- ПРВАК: Та дилема је мелем на рану од женске патње.
- ВЕДЕТА: Докле да чекам, онога ко никад доћи неће?
(*Прваку, у одласку*)
Збогом!
- ПРВАК: (*Барду, џрекорно*)
Теби жељена жена и нежељена трудноћа, дођу на исто?! Срце ти је лицидерско.

---

* Samuel Becket: *En attendant Godot*.

- ВЕДЕТА: *(Враћајући се из дубине сцене)*
У мени су куцала два срца од крви и меса: срце и срдашце...
(Показује на жруди и стомак, ирислања жлаву на раме Прваку)
- ПРВАК: *(Ведећи)*
Мало ли је душевна бол, него и жгепче да те цилита по стомаку...? *(Барду, ирекорно)*
Убудуће памет углаву: Прво контрацепција, па перцепција!
- ВЕДЕТА: *(Кроз илач)*
Боље да сам... умрла на порођају, црна ја... Оставила би опоруку, дечаку да тепа “Угљеша”... од милоште... девојцици, “Чарна, црно око моје”...
- ПРВАК: *(Барду)*
А, ти тепао виски са гинекологом?! Ко да гледам како баљезгате: “Пол није битан, важно да служи војску”.
- ВЕДЕТА: *(Баци Барду иод ноге своју иоловину новца ойеиоџ у ирвом чину)*
Изволи алиментацију. Купи меду и зеку... бицикл и ромобил...

Ведећа одлази жрајајући, ираћена збуњеним Прваком који носи ионово ойворени скелеш кишобрана. Првак ойрезно загледа иза сцене, илашећи се да не ирекорачи цршу измеу живоиша и шлоџа.

XVII ЧИР НА ЖУЧИ

- БАРД: *(Лично име Првака), бежи са симса! Дођи, мењамо жанр...*
- ПРВАК: Зар опет?!
(Прилази Барду, иодиже новац са иода и сйавља му у цей)
Како ти оно рече: Ј’беш лову, играћемо на самообману...
- БАРД: Играли се врани... онда и коњи схвате да је игра њихова судбина...
- ПРВАК: Ти како хоћеш, ја ћу да будим децу у људима.
(Гледа у иублику)
- БАРД: Мени детињарије очито не иду од руке.
- ПРВАК: *(Публици)*
Слушајте слику! Пудер од прашине скрио је боре на лицу мога завичаја. Упекла звезда ко бабина погача...

- БАРД: Шта ћеш ти бити кад порастеш? Глумац наивац, сељак песник...?
- ПРВАК: Нећу да порастем. И немој да ми брљавиш по сећању!
(Публици, ейски)
Сунце јари врелину... Сенке зажидиле у хладовину...
- БАРД: Штрихуј се, губимо ритам.
- ПРВАК: Не може краће!
(Публици)
Данима сам дреждео на челопеку, смишљао шта ћу 'де ћу...?
- БАРД: Колега, позориште се не гусла, позориште се не слуша него гледа!
- ПРВАК: Знам, уводим радњу са реквизитом.
(Показује склољеним кишобраном, рукама и ногама)
Одломим гранчицу, окренем се око себе... Испаде круг од прашине ко шестаром. О'шрафим ђедину гранату, донео из сваког рата по три за успомену. Посејем барут по обиму, фрљнем шкорпиона у центар... Шкорпија тих година ко жutih мрава. Фрцнем шибицу. Букну кружница, пламен језича ко...
- БАРД: Ко, ко, ко?! Кокодачеш компарације ко кокошка!
- ПРВАК: Животињка се успиње на вражји реп да прескочи ватру ко...
(Показује ђрсѝима, ѝалац му ѝлуми "вражји реѝ")
- БАРД: Ко скакач с' мотком.
- ПРВАК: Барут букти, гаси наду у боље сутра. Опрљени створ се враћа у средиште... Ту у центру центра се скврчи, исуче жалац ко мач и прободје куцавицу у срцу. Ватра умине, живот утрне... Остане прашина, пепела нигде... Ништа.
- БАРД: Хвала за топлу препоруку.
(Држећи се за ѝрудѝ)
Иначе имам прободје, харакири не бих осетио.
- ПРВАК: Сунце жарко не постиже да ми осуши образе. Руцам, ронзам, ридам... Срећа да инсект диже жалац на себе, иначе се удави под олуком из мојих очију... Онда схватим да сам мушко, упрегнем гранчицу и дрекнем ко редитељ: "Дрво једно, коњу један!"
(Оѝкорачује кишобран)
Ђиха! Краљевство за коња! Ђиха!
(Уз ономайѝеју ѝалоѝа, "ђѝѝа" јашући кишобран у круѝ.
Усѝуѝ Барду додаје шѝаку и ѝозива ѝа у иѝру)

- БАРД: (Ослоњен на шйаку)
 Ја би да ћопам на усуду пролазности. Дијагноза en passant...
- ПРВАК: Мени цироза прва дијагноза. Жига под груди, мораћу да се одмакнем од шанка.
- БАРД: Срце, дијабетес, простата... у коалицији. На желудцу немам више места за чиреве.
- ПРВАК: Благо теби. Има од чега да умреш, имао си од чега да живиш...
- БАРД: Само ми фали "Ulcus vezica fellea" и улазим у медицинске лексиконе.
- ПРВАК: На чему то беше?
- БАРД: На жучној кеси.
- ПРВАК: Чир на жучи?! Ниси ти пио из те чаше...
- У цейу Првака звони мобилни телефон аријом "Сад йијмо, нек чаши се..."*

XVIII ДРУГА РЕПРИЗА

- ПРВАК: Ало!
 (Пауза)
 Жив сам, пусти приче!
 (Пауза)
 Какав притисак? Немам, ни за лек... Горњи ми мањи од доњег, жено!
 (Пауза)
 Ко бре, мртвосан?!
 (Дува у мобилни)
- БАРД: Покри микрофон, слуте малигане на даљину.
- ПРВАК: (У микрофон)
 Нисмо лизнули, часна Бардова.
 (Пауза)
 Немој да ти спустиш слушалицу, дођи па провери!
 (Прекида везу)
- БАРД: Ако и Роса хрупнe на сцену, дижем руке од глуме и идем у манастир...
- ПРВАК: За случај да неко нормалан бане на бину, чувам ону кошуљу из "Мара-Сада".

БАРД: Дај да је разбуцам ко улогу! Донеси, зар не видиш да имам отворени прелом душе?

ПРВАК: Није костим, неподерива. Оригинал из умоболнице.
(Показује везане руке око тела. Појом "одреши" руке и зајрли Барда)
Мени си наш'о да глумиш лудило?!

БАРД: (Сејно)
Неки глумци никад не полуде. Какав то јебени живот они воде?

ПРВАК: Дишу из душе гледалаца...

Првак "месечари" ка јросценијуму са испруженим рукама. Повремено се осврће Барду, не би ли га иргнуо из дејресије.

БАРД" (Пренујо)
Стоп! Ни педаљ даље!

ПРВАК: (Публици, машући рукама на рами и клаићећи се све дужом амјлијудом)
Да ми је да се винем преко ваших глава... Па ја вас да гледам из недогледа.

БАРД: Не лелулај, пашћеш на публику! Не мора шлог, слава ти удари у главу и...

Првак се оклизну на рами и жекну у јрве редове.

ПРВАК: (Из крила жледаоца, држећи се за главу)
(Своје лично име), 'бем 'е у'лаву... (ј'бем те углаву..)

Бард жраби сјолицу, убрзано жеза до јросценијума. На рами сјуишиа сјолицу, скаче у дворану.

БАРД: (У жледалишју)
Не млатарај... дај здраву и читаву! Кази, којом зека пије воду, кази?

ПРВАК: О'ом. (Овом)

Првак јружа Барду десну руку. Бард жа извлачи на јросценијум и седа на сјолицу.

БАРД: Седи! Нема тог патоса кога ниси попио на екс?!

ПРВАК: (Течно)
По мојој евиденцији, тек друга реприза.

БАРД: Кап по кап, крвава капљица ти прешла у навику?!

- ПРВАК: Мени даске живот значе, могу да се луксузирам са шлоговима. Само нек' звекећу. Добауљам до прве позорнице, залечим се... па Јово наново!
- БАРД: Благо теби. Сцена ти дође ко бања.
- ПРВАК: Да си паметан, колико си завидан... убеутиш се дасковачом, мегнеш кило јаретине на четр'ес целзијуса, сљуштиш гајбу пива поред сача... Да те стрефи у главу, да нас види Бог!
- БАРД: Круну каријере да проведем на третману у позоришту?!
- ПРВАК: Шта фали, ушли смо у фах.
- БАРД: Фахман јесам, у фаху нисам.
- ПРВАК: У фаху смо, фахмане. Играмо себе.

Фразом "Requiem" звони мобилни телефон у цеју Првака.

XIX ЛАУРЕАТ

- ПРВАК: Ти си ме прекомпоновао, а?
(Пољедом фиксира Барда)
- БАРД: Нисам, тебе ми.
(Пауза. Првак га смркнућо йосмайра)
Мене ми, нисам!
- ПРВАК: Онда ми и телефон ушо у депресију. 'Ало! Поштовање...
(Пауза)
Нисмо лизнули кап, часна Бардова?
(Дувајући у слушалицу)
За тебе!
- БАРД: 'Ало!
(Пауза)
Како да ти се јавим, уживо са премијере?!
(Пауза)
Кажми прво ружну вест, лепа моја!
(Пауза. Покривајући микрофон, Прваку)
Просипа "after shave" у биде?!
- ПРВАК: У шта?

- БАРЕД: 'Ало!
 (Снисходљиво)
 Чему прохибиција, дарлинг?
 (Пауза. Покривајући микрофон, Прваку)
 Шта значи: "Безбојни ти парфеми, бивши Распућине"?
- ПРВАК: Безбојни значи вотка. Бивши значи, комуњара. Како да схватим оно "Распућин"? Позориште, неки "свети ђаво", кабаре с' Рускињама... Неки распад система, ј'бем ли га?
- БАРЕД: 'Ало... извини, слушао сам монолог Првака...
 (Покривајући микрофон, Прваку)
 И калодонте цеди у шољу?!
- ПРВАК: У шта?!
- БАРЕД: (У микрофон)
 Не халуцинирај, мила! Нисам у делиријуму, да рокам из тубе за зубе?!
- ПРВАК: Шикаш, подмукло?!
- БАРЕД: (Покривајући микрофон мобилног телефона)
 Нула три.
 (Вади чејкицу из цеја и мућка је)
 Против кариеса.
 (У микрофон)
 Ало! Да чујем радосницу!
 (Пауза)
 Јеее! Јихуу хуу! Јупиии!
- ОФИЦИЈЕЛНИ**
ГЛАС: (Off, после зонџа, са озвучења)
 Драги посетиоци! Прекидамо представу да бисмо вам саопштили радосну вест. Из извора блиских Холивуду, "Thalia" сазнаје да је лауреат легата "Хемфри Богарт" и фондације "Казабланка", бард нашег глумишта (име и презиме Барда)!
 (ГОНГ!)
 Уз пропагандни поклич "Покој у спокоју", компанија честита славодобитнику!
 (ГОНГ!)
- ПРВАК: (Публици)
 Мене из "Стеријиног позорја", ако се сете... сете.
 Првак добрано појтегну из флаше.

XX
ПОРОДИЧНА ДРАМА

ОФИЦИЈЕЛНИ

ГЛАС: *(Off, йосле зонџа, са озвучења)*
Посета Н. Н. лица! *(ГОНГ!)*

ПРВАК: Роксанда?!
(Течносїй из флаше йрсну у кишну измаџлицу исїред њеџовоџ лица)

БАРД: Теби није доста један глумац у фамилији?
(Осврнуї ка звучнику одакле доїцире џлас)
Макар се ја замонашио, изведите лице пред лице јавности!

ОФИЦИЈЕЛНИ

ГЛАС: *(Off, йосле зонџа, са озвучења, йречанским акценїйом)*
Лице се нећка.

БАРД: Само да види идола, пре него идол оде у келију!

ПРВАК: Ако ти тражи аутограм, потпиши се ко ја.
(Одџурну Барда који је кренуо йрема “џласу”)

БАРД: Молим госпођу да се окуражи!
(Публици)
Фали нам породична драма, зар не?

ПРВАК: *(Барду)*
Укипи се, да те не бих и буквално патосирао!

БАРД: *(Укиїљен, довикује)*
“Официјелни гласу”, омогући визиту!
(Публици)
Драги на терапији...

ПРВАК: Који бре драги?

ОФИЦИЈЕЛАН

ГЛАС: *(Off, после гонга, са озвучења, пречанским акцентом)*
Женска, одлучи се напокон!
(Пауза)

ПРВАК: *(Барду, кроз зубе)*
Јорик је за тебе мудроња.

БАРД: За тебе је фаца.

- ПРВАК: Роса да бане на сцену, без да ме консултује?! Притом, не разуме се у уметност.
- БАРД: Идеална за комику. Ушепртља се, заборави на улогу поштене жене...
- ПРВАК: Она да клоне морално? Да је таква, запослио бих је у позоришту.
- БАРД: Како кад се стиди јавног наступа?!
- ОФИЦИЈЕЛНИ
ГЛАС: *(Off, њосле ѓонѓа, са озвучења)*
Не куми ме Бардом, жено Божја! Добиће теглу на поклон, на поклону.
(ГОНГ!)

Побеснели Првак креће ѓрема ѓласа. Бард му ѓречи ѓуѓѓ, хваѓѓа ѓа око ѓаса...

- БАРД: Где си пош'о... шлогирашу? Како искорачиш са сцене, млатне те удар... И како жену да удариш, тако ударен?!

Док ѓраје ѓушање, улази Ведиѓа носећи боѓицу од шайѓорскоѓ крила и мали шайѓор на склаѓање.

XXI МАТИЧНА СЦЕНА

- ВЕДЕТА: *(Прваку)*
Смири се! Сачувај то мало мозга за живот на позорници.
- БАРД: *(Ведиѓи)*
Закуни се да нисте импровизовали посету?
(Пауза. Прваку)
Твоја Роса стварно била у позоришту?!
- ПРВАК: *(Уручује му ѓеѓлу корниѓона из боѓче)*
Corpus delicti.
- ВЕДЕТА: Кусај! Кисели ко успомена.
- Ведиѓа и Првак монѓѓирају шайѓор.*
- БАРД: *(Грицкајући красѓѓавчиће, са киселим изразом на лицу)*
(Лично име ѓрвака), постао подстанар на матичној сцени?!

- ВЕДЕТА: Ретко паметан глумац. Ментално здравље је изнад каријере.
- БАРД: *(Прваку)*
Не распакуј се, пакуј прње! Летимо по награду “Казабланка”!
- ПРВАК: Одавде, никуд, никад и нигде...
- ВЕДЕТА: Што се тиче здравственог картона, ја бих могла да шврћам по Америкама.
- БАРД: Водим њега и Роксанду. Брачни троугао пршти од драмског набоја.
- ВЕДЕТА: *(Барду)*
Идем и ја. “Амерке” има да секу вене на нашу мелодраму.
- ПРВАК: Нуто новог троугла! Мелодраму спакујте у лимени сандук џумле са Јориком, па импровозујте до...
- ВЕДЕТА: “Амери” не воле да неко други импровизује с’ лобањама.
- БАРД: Јорик путује ко bodyguard. Да припази на Росу у опасним сценама.
- ВЕДЕТА: *(Прваку)*
Сруши тај кућерак на сцени и крени! Носићемо те на крке–џаке од stage–а до stage–а...
- ПРВАК: *(Гледајући око себе)*
Home sweet home... Узећу пријаву стана на адреси
(Име и адреса тхеатра у коме се иџра предсјава)
- БАРД: Come on, *(Лично име Првака)*!
Овде је позориште, прибежиште.
- ПРВАК: Не пада ми напамет, да ћопам од једне до друге белосветске позорнице! И да носим ово ђуле родне груде у грудима...
- БАРД: Цео свет је позорница, оздравићеш!
- ПРВАК: Матична бина, мени милина.
(Вади из бошче решо и шерпицу)
Супица у шерпици “Успомена из Ковиљаче”... Роса, ако се врати са турнеје, заређа у краће куртоазне... ако постане глумица, парим очи на балерине...
(Барду ијружа новчаник оићей у друџом чину)
Тркни по гумице!
- ВЕДЕТА: Хигијенске?
- ПРВАК: Јок, за славине?!
(Барду)
Далек’ пут, узми барем три паковања.

- ВЕДЕТА: *(Барду који је занет̄ бројањем новчаница)*
 Богами, три пута пет, па ти види...
- ПРВАК: Ако мене рачунаш, множи све са трипут.
- БАРД: Престаните да бројите, забројаћу се!
(Задовољан скором, враћа новчаник у џеџ)
- ПРВАК: *(Ведеџи и Барду)*
 Скокните до трафике! Де да се ломатам преко улице ко робот
 домаће производње...
- ВЕДЕТА: *(Барду)*
 Узећу себи штеку, теби комад-два... због простате.
- Ведеџа изводи Барда, смејући се џрохоџом. Са шџендераја Првак џраби
 џпророџи шешир, џерику... Косџимира се у Молиџера, кашље у марамицу.*

XXII НЕКРОЛОЗИ – МОНОЛОЗИ

- ПРВАК: *(Публици, кроз кашаљ)*
 Што'но рече Молиџер: "Не брините за мене. Крварио сам ја на
 сцени много више..."
(Показује џублици "крваву" марамицу)
 Ако поштедим живот јунаку драме, убићу драму... А кад се
 већ мора, зашто не умрети вечније од Јорика?
*(Узима лобању из кофера, оџрашиџа се са Јориком, џриџуџи џа
 џуби у "образе", џоџиџисује слику на џолеџини оџледалца)*
 Колеги Јорику, свом идолу, дворској будали, узору...
(Лобањи)
 Лако је теби... престао ти живот... почело позориште... Мени
 кренула глума, ред је да се ратосиљам душе...
(Држећи се за сџолицу, кроз роџац од кашља)
 Двапут си ми спасила живот, трећи пут Бог помаже...
(Пауза. Публици)
 У здрављу! Видимо се у некој лепшој имитацији живота...
- Првак се скљока на сџолицу. Пауза. Улази консџернирани Бард. Прилази
 Прваку.*
- БАРД: Много пута сам био мртав... овако никад.
(Пауза. Прваку, заџрцнуџи, џаџеџично)
 "Au revoir" Молиџеру из Мирјева! Збогом, џудино! Нека ти је
 Богом просто, позориштниче... Ја сам крив што си смрт
 проћердао за живота. Да сам ти тепао "Јоро мој, Јориче",

окоштао би, трајао во вјек и вјеков...
(Са погледом на кабину)
 Мрак!
(Свейло постојеено ирне, склапа му очи)
 Склопи снене трепавице, људољубе...
(Првак реагује дискрејним мимом на лицу)
 Нема више твог мермерног лика, громадо...
(Публици, правдајући сирах)
 Па да... кад умре глумац, гримаса титра четрдесетак дана...
(Прваку)
 Тебе тешити после смрти уживо, било би одвећ патетично.
 Такав смртни случај да приушти глумац себи за живота, да се не постиди. Минути у театру, преминути на међи илузије и стварности? Шлус, па свис?! Браво *(Лично име Првака)*!
(Ка кабини)
 Мрак!
(Свейло лагано расије)
 Сахранићемо те у мом присуству, скромна људескаро. Глумцу и кад се не зна гроб, зна му се место. Бићеш једини комичар са крајпуташем.
(Првак шапољи лобању по шмену. Јорик у који се кези на длану Првака)
 Ти вечни, да се оканеш обележја! Твој светао лик блиста на кокардама, на отровима, има те на свакој бандери где пише “опасно по живот”!
(Првак скида шешир, брише чело)
 Ти ефемерни, дај леву од срца!
(Првак му иржуа десну руку. Бард оишава иулс, зледа на сави)
 Тако, буди мртав озбиљан...
(Публици, зледајући на сави)
 Или је *(Лично име Првака)* умро, или је мени стао сат?
(Пауза)
 Коначно! Egsitus letallis...
(Скришпа му руке на зрудима. Ошвара дршку чејкице за зубе, нагну зуйљај и иросу кав за покој душе. Зазледан у кабину)
 Мрак маестро, мрак!

Док свейло реосиашира до шаме, Првак скочи из фошеље, зграби чејкицу, искаји садржину. Лаким кораком сивави Јорика на шпендерај. Свейло се појачава до максимума.

XXIII
УГОВОР СА ЂАВОЛОМ

- ПРВАК: Све сам пробао д' умрем уживо. Неће, па неће!
- БАРД: Немој више да умиреш, овако те молим!
- ПРВАК: Нисам хтео од смрти да правим представу. Хтео сам да ме позориште живота кошта...
- Пауза. Бард оћивара скелет̄и кишиобрана.*
- БАРД: Ми смо преваранти, стари мој... Постали смо живот кога имитирамо.
- ПРВАК: Себе нисам имитирао. Тебе ко Хамлета јесам, мање–више неуспешно...
- БАРД: Не личимо на предрасуду о себи.
- ПРВАК: Какву предрасуду? Ко што точак није нога, тако позориште није живот...
- БАРД: Кога то дотиче позориште као скраћено издање наших живота? Наши животи бледе уоквирени порталом... Рам сише своју слику.
- ПРВАК: Крвна слика нема рам.
- БАРД: Нема опсене око нас. Престали смо да глумимо... крадемо публици веру у варку.
- ПРВАК: Играмо себе, не крадемо ништа од других.
- БАРД: Крадемо веру у заблуду, уместо да крадемо ватру од Богова...
- ПРВАК: Па да нас види Бог и разапне на стену?! Орлови да ми кљују цироу?! Чир на жучи воле више него гушчју дигерицу!
- БАРД: Не спрдај се митовима, изгубићемо гледаоце заувек...
(Публици)
Како ћете поново у храм, без трунке илузије...? Како без илузије, у илузију?!

Бард склаја̄а скелет̄и кишиобрана. Подиже руке, укришиа̄а их као судија који означава крај ућакмице...

- ВЕДЕТА: (Off, после гонга, са озвучења)
Господине (Презиме Барда), подсећамо вас да предходно испуните уговорне обавезе!

ГОНГ, ирећећи, узасћојно више иућја.

- ПРВАК: Нећу да бринем туђе обавезе!
(Публици)
Да сте ми живи и здрави, има да глумим док се колективно не шлогирамо.
- БАРД: Нема те животне представе која траје у недоглед.
- ПРВАК: Мени представа траје по цену живота!
- Уйџрчава Ведејџа са црном фасциклом.*
- ВЕДЕТА: (Барду сџироџо уйџрајљује фасциклу, шајџајџом)
По цену љубави...
(Хиџиро најуџиџџа сцену)
- БАРД: Цена смрти...
(Чиџџа из фасцикле)
“Компанија ‘Thalia’ се обавезује да Тргом Републике, на лафету са четворопрегом липицанера, провоза одар са преминулим Бардом, под наводницима ‘преминулим’, да сузавцем изазове тугу на лицима статиста, цртица, случајних пролазника...”
- ВЕДЕТА: (Off, џосле џонџа, са озвучења)
Господине (Презиме Барда), упозорена сам да вас упозорим: Одлуком Борда босова ригорозно је кажњиво јавно изношење пословне тајне! (ГОНГ!)
- БАРД: (Склајџа фасциклу, наизусџџ ко џесмицу)
... “‘Thalia’ се обавезује да наручи стотину посмртних слова по ценовнику Савеза књижевника; уприличи интерпретацију истих по ценовнику Синдиката глумаца; упутџ телеграме саучешћа у име свих чланова Академија понаособ. У загради Српске, Црногорске и Дукљанске; те дистрибуира тираж од пола милиона умрлица...”
- ПРВАК: Пола милиона умрлица?! Под условом да толики поштари преживе штрапац, добиће вене и... у пензију. А, ко после њима да носи пензије?
- БАРД: Голубови. Натну шапкице, прхну у небо и смркне се над Србијом...
- ПРВАК: Боље гаврани, због епске димензије смртног случаја... Чекај бре! За пола милиона умрлица треба два милиона рајснадли “ТОЗ – Загреб” или сто километара селотејпа “Аеро – Цеље”... Зар поводом и неке наводне смрти, пети пут да правимо Југославију?!

- БАРД: (Најамеј)
 “Thalia’ се обавезује да свакодневно закупи ‘In memoriam’ простор листа ‘Политика’ до термина годишњег помена”...
- ПРВАК: Дај да видим твоје обавезе, смрти ти!
 (Ојима фасциклу, окреће лист, чииа)
 “Бард ће уговорени износ тзв. награде ‘Казабланка’, у износу...”
 (Ухвати се за главу и зајечиура)
- БАРД: Колега, не заноси се од износа!
 (Публици)
 Шлогнуће се опет из чисте зависти.
- ПРВАК: Чекај! Стани! Па ја сам малопре умро за цабака...?!
 (Публици)
 И то, нисам ко (изговара власнићко име), него ко Молијер.
- БАРД: (Најамеј)
 ... “Износ тзв. награде ‘Казабланка’, установљене као компензација за одиграну смрт, преузети по испуњењу следећих обавеза: Под један: Приложи смртваницу са парафом сугруге...”
- ПРВАК: То ће ти потпише на невиђено... Него питај, треба ли неки тужни шлогираш за поворку? Носио би црни флор левом руком, будушто.
- Улази Ведетиа. Ојима фасциклу из руку Првака, усјуи узима ишићољ из кофера за реквизицију и одлази.*
- БАРД: (Најамеј)
 “Под два: На премијери монодраме ‘Авај јадни Јориче’, одигра смрт у складу са реномеом. Под три: лице, тј. фацу, подвргне третману како би постао потпуно непознат, тј. инкогнит”...
- ПРВАК: За тричавих десет посто, пристао бих да ме клонирају у тебе.
- БАРД: (Најамеј, сејно)
 “Видео и ДВД записи са испраћаја покојника... (“покојник”, под наводницима), биће коришћени за израду спотова производног асортимана “Thalie”, билбордова, путоказа до гробља дилем...”
- ПРВАК: Све пирамиде да скупимо на гомилу, мумије Фараона плус Лењин, Јорик приде... ајд’ додаћемо и “Кућу цвећа”... Све то не вреди цвоњка за твој кобајаги загробни живот?!
- БАРД: (Пада на колена)
 Склопио сам уговор са ђаволом...

- ПРВАК: Док си пред очима јавности, босови могу да те повуку за... реч.
(Публици, иронично)
Хвала, нисте требали френетично.
- БАРД: (Публици)
Фанови моји! Тренд мога бренда се гаси. Убиће ме... ако не умрем хонорарно.
(Склољњених руку)
Аплауз, преклињем вас...
(Пауза због айлауза)
- ПРВАК: Уместо да рекламираш кафу ко нормални Бардови, ти би д' умреш за лову?! Дудук си за маркетинг! Гледај!
(Показује)
'Ладно сркучеш врели напитак... (Лично име Ведџе) утегнемо, рекламира улошке... ја тестирам кондоме, онако хуманитарно...
- БАРД: (Публици)
Глумићемо док дишемо... Чека нас смрт када престанемо да постојимо.
- ПРВАК: (Публици)
Хоће речи: "Има да нас нема, ако доживимо крај". Само да додам: Представа краја нема!

Иза сцене одјекују џуцњи. Лагано се њали светло у дворани, на сцени њрне. Улази Ведџа у лудачкој кошуљи, са њишњољем који се џуши на њеном длану. Прилази консијернираном Барду, узима ѓа за руку и увлачи џод шайџорско крило. На шџендерају, у сценској џомрчини, светли Јорикова лобања.

XXIV ЕПИЛОГ = ПРОЛОГ

БАРД: (Вајћим ѓласом, исџод шайџора који лелуја као на олуји)
Дајте завесу! Завеса!

ПРВАК: На шта да се спусти? На наше животе?! Нема завеса!

Првак сџушџа засџор на шайџору, одлази до џросценијума и џада на џублику. Буквално. Пауза. Из шайџора излази Ведџа. Замришене косе, радрљене кошуље И размрљаноѓ ружа на уснама. Првака извлачи на сцену, смеишџа на сџилску сџолицу, Барда изводи на џросценијум.

- ВЕДЕТА: Спонзор више не постоји.
(Пауза)
 “Сир”
(Изговара њезиме Барда)
 “monsieur”
(Изговара њезиме Првака)
 “lady”
(Изговара сојсјивено њезиме)
 изволите! Showtime!
- БАРД: *(Власјинио име Ведејне)*
 Недостаје наслов.
- ВЕДЕТА: “Атрактиван наслов”, први пут!
 ГОНГ, *изнебуха. Пауза.*
- БАРД: *(Са дланом на њемену)*
 Ко све данас пише за позориште, добро да нисам изгубио и моћ говора.
- ВЕДЕТА: *(Публици)*
 Има ли неко од вас неку улогу? Може и мања.
- ПРВАК: *(Скаче на ноге лагане, њрелудира њо ваздуху њевајући арију из “Казабланке”)*
 “I am lucky”...
- Микрофонија. Сви зајечени, њублика њек. Мукла њауза. Тишина се увлачи у косји.*
- ЈОРИК: *(Off, њосле ѓонѓа, са озвучења)*
 Ladies and gentlemen!
(ГОНГ!)
 Speaking Yorick, eternal actor!
(На исквареном срјском)
 Сер Вилијеме, нађи себи другу будалу!
(ГОНГ!)

Позорницом јечи “Requiem”. Кроз музику, из далека дојире учесјали звон ѓонѓова. Сличи еху далеких црквених звона. Далеких до Боѓа... Јорик се лаганом клайји на шјендерају. Док мрклину њозорнице осваја флуоресценјина свејлосји којом зрачи “вечни” хисјрион, лобања ѓекну на њајнос, байну на даске које животи значе. Дим њочине да куља из некада давно живих очију... Госјодари драме се окујљају око феномена. Најкриљују мрјиву луду. Маѓла скрива ришјуал смрји, ваља се њреко рамје, осваја ѓледалишије...

КРАЈ

њ. с. Нишија није њолико њодложно имјровизацији као усјомене за дуѓо сећање.